אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 1129

עורך
הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע
קרח

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

דבר יו"ר המועצה הדתית

הקנאה - מדרון חלקלק

אחד הביטויים הבולטים בפרשה הוא קנאתו של קרח באהרן, אבל קרח עצמו היה אדם חשוב - לוויים, משאת קודש, מעמד מכובד. **השאלה** מדוע הוא לא הסתפק בזה? **חז"ל מלמדים** "קנאה, תאווה וכבוד מוציאים את האדם מן העולם". **קרח לא ביקש צדק** הוא פשוט לא הצליח לשמוח בחלקו. **וזה השורש של הרבה מחלוקות עד היום** במקום להתרכז בטוב שיש לנו, אנחנו מביטים במה שיש לאחרים ומאבדים את השמחה והשלום. **הדרך לתקן היא עבודה פנימית של הכרת הטוב, עין טובה, והבנה שכל אחד תפור בדיוק למקומו. כך בונים חברה בריאה - לא על תחרות, אלא על השלמה ויהי רצון שנזכה תמיד להיות מהצד המאחד אמן ואמן.**

בברכת שבת שלום ומבורך
עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

מיצרי הורמוז והגאולה

כתב לפני-500 שנה **ה'כלי יקר'** זיע"א 'כי זבח לה' בבצרה' (ישעיהו לד, ו). "מדינה יש רחוק מבבל ושמה בצרה, והיא בין גבול אשור ופרס ובין גבול ארץ אדום הנקרא 'הורמוז', והיא היום תחת ממשלת הישמעאלים, וברוך היודע אמיתתם של דברים, אולי יהיה דרך שם המלחמה באחרית הימים". כתב המדרש **ב'ילקוט שמעוני'** (ישעיהו תצט). אמר רבי יצחק, שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה. מלך פרס מתגרה במלך ערבי, והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם, וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם, ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים, ואומרים להיכן נבוא ונלך, ואומר להם הקב"ה בניי, מפני מה אתם מתייראים אל תתייראו, כל מה שעשיתי, לא עשיתי אלא בשבילכם, ענווים הגיע זמן גאולתכם.

בברכת שבת שלום ומבורך
הרב **עוזיאל אדרי**
רב המרכז הרפואי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

מתורתו של רב העיר
מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

כוחה של ליצנות

וַיִּקָּחוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וַאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמָאתָיִם נְשִׂיאֵי עֵדָה קְרֵאֵי מוֹעֵד אַנְשֵׁי שֵׁם
(במדבר טז, ב)

ובמושב לצים לא ישב, זה קורח שהיה מתלוצץ על משה ואהרון.
(ילקוט שמעוני במדבר, רמז תשנ)

יש להבין כיצד הצליח קורח לאגד סביבו מאתיים וחמישים נשיאי עדה, אשר לדברי רש"י היו 'ראשי סנהדראות', ולפי המבואר בזוה"ק היו גם קדושים בעיני הבריות כמו המועדות שקידשו ישראל כמאמר הכתוב 'קריאי מועד', וכן היו בעלי שם טוב כפי שהוסיף הכתוב להעיד שהיו 'אנשי שם'. והלא המניע העיקרי של קורח היה רדיפת הכבוד ומעמדו האישי, כמבואר ברש"י (שם) 'נתקנא בנשיאותו של אליצפן בן עוזיאל'. וא"כ יש לתמוה, בשלמא קורח ראה לשטות זו מפני תאוות הכבוד שבערה בקרבו, אך מה לראשי סנהדרין קדושי עליון ואנשי שם - לחלוק על משה ואהרון שנתמנו על פי הדיבור. וכי לא ידעו ולא הבינו טענה פשוטה שהטיחה אשת און בן פלת כלפי בעלה 'בין כה וכה אתה לא תהיה בראש וא"כ מה לך ולמריבה הזו', ובזה הצילה את בעלה כמבואר בגמ' (סנהדרין קי, א), עי"ש.

ברם לכשנתבונן בנאום התעמולה אשר נשא קורח בפני עדתו, נבין כיצד הצליח להסיח את דעתם ולגרור אותם לריב לא להם, וכה הם דברי המדרש (ילקוט שמעוני שם): 'ובמושב לצים לא ישב (תהלים א, א), זה קורח שהיה מתלוצץ על משה ואהרון. מעשה כינס עליהם כל הקהל שנאמר ויקהל עליהם קרח את כל העדה, התחיל לומר לפניהם דברי ליצנות אמר להם: אלמנה אחת היתה בשכנותי ועמה שתי נערות יתומות והיה לה שדה אחת, באת לחרוש אמר לה משה לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו, באת לזרוע אמר לה שדך לא תזרע כלאים, באת לקצור ולעשות ערימה אמר הניחו לקט שכחה ופאה, באת לעשות גורן אמר לה תני תרומה ומעשר ראשון ומעשר שני, הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו. מה עשתה עמדה ומכרה את השדה ולקחה שתי כבשות כדי ללבוש גיזותיהן וליהנות מפירותיהן, כיון שילדו בא אהרון ואמר לה תני לי את הבכורות שכך אמר לי הקב"ה כל הבכור אשר יולד וגו', הצדיקה עליה את הדין ונתנה לו את הוולדות. הגיע זמן גזיזה וגזזה אותן, אמר לה תני לי ראשית הגז. אמרה אין בי כוח לעמוד באיש הזה הריני שוחטתן ואוכלתן, כיון ששחטה אמר לה תני לי הזרוע והלחיים והקיבה. אמרה אפי' אחר ששחטתי אותן לא ניצלתי מידו ואמרה הרי הן עלי חרם, אמר לה כולו שלי הוא שכך אמר הקב"ה כל חרם בישראל לך יהיה, נטל והלך לו והניחה בוכה היא עם שתי בנותיה... כדין כולהון עבדין להא ביותא עלובתא ותולין בהקב"ה', עכ"ל.

הנה כי כן הרואה יראה, שבכל נאומו הסוחף לא הזכיר כלל את ענין הנשיאות אשר עמד במרכז המחלוקת. כל טענותיו הצודקות לכאורה על דבר קיפוחו בחלוקת שלל המשרות, לא נזכרו אפילו ברמז. ורק 'הדאגה' לאותה אלמנה מסכנה, היא זו שעמדה לנגד עיניו! אכן בדרך זו, הצליח קורח להסיח את דעתם של 'ראשי סנהדרין', מפני שזוהי טבעה של ליצנות - המתעטפת בביכול באצטלא של תורה תוך ציטוט של בדילי אמיתות, כדי להגביר את תחושת הרגש על השכל, עד שכל ההוכחות הגלויות שהציג בפניהם משה רבינו ע"ה לא הועילו לפקוח את עיניהם. שכן כבר אמרו רבותינו 'ליצנות אחת דוחה מאה תוכחות'. וזה עומק דברי המדרש אשר הגדיר את כינוסם של קורח ועדתו כ'מושב לצים'! תדע, שאון בן פלת אשר נעדר מאותו 'מושב לצים' עקב ההסגר שנכפה עליו על ידי אשתו, אכן הספיק לו טיעון פשוט והגיוני של 'בין כה וכה אתה לא תהיה בראש', כדי להניאו משטות המחלוקת, יען כי היה משוחרר מכבלי עבותות הליצנות של קורח, והבן.

וכמה נוראים הם בזה דברי החפץ חיים, אשר הוכיח מהפסוקים (בראשית יח, טו-טז) שאפילו מלאכים אינם יכולים לשהות רגע אחד במחיצת מי שאינו דובר אמת. דהנה כשבאו המלאכים לבשר לשרה אודות לידת יצחק, התקשתה להאמין - 'ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלותי היתה לי עדנה ואדוני זקן'. אך כשהוכיח הקב"ה את אברהם על כך - 'למה זה צחקה שרה'..., חזרה בה שרה - 'ותכחש שרה לאמר לא צחקתי'.

ואכן יסוד זה, מפורש הוא בדבריו הנשגבים של הרמח"ל (מסילת ישרים, פרק ה), וזה לשונו: וכבר גזרו חכמים זכרונם לברכה (עבודה זרה יח, ב), שהלץ מביא היסורין עליו. והוא מה שהכתוב עצמו מבאר בפרוש (משלי יט, כט), נכונו ללצים שפטים. כי זה הוא דבר שהדין נותן אותו, כי מי שמתפעל מן ההתבוננות ומן המודים, אינו צריך שיתייסר בגופו, כי כבר ישוב מחטאתיו בלי זה - מכוח הרהורי תשובה שיולדו בלבבו על ידי מה שיקרא או שישמע מן המוסרים והתוכחות. אך הליצנים שאינם מתפעלים מן התוכחות מפני כוח ליצנותם, אין להם תיקון אלא השפטים, שאלה לא יהיה להם כוח בליצנותם לדחותם מעליהם כאשר ידחו המוסרים. והנה כפי חומר החטא ותולדותיו, החמיר השופט האמיתי בענשו. והוא מה שלמדונו זכרונם לברכה (עבודה זרה יח, ב), קשה הליצנות שתחילתו יסורין וסופו כלייה, שנאמר (ישעיה כח, כב) פן יחזקו מוסריכם כי כלה ונחרצה שמעתי, עכ"ל. ישמע חכם ויוסף לקח!

מתוך סיפרו "אורות הפרשה"

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	קרח
הפטרה:	ויאמר שמואל
כניסת השבת:	19:31
יציאת השבת:	20:22
רבנו תם:	21:18

אורות הפרשה

דרשנים מומחים למחלוקת

'ויקח קרח' (טז, א). כתב **רבי יהונתן אייבשיץ** זיע"א מפרש **רש"י** פרשה זו יפה נדרשת. פרשת המחלוקת היא אקטואלית בכל זמן. תמיד נמצאים למחלוקת 'דרשנים', שדורשים אותה יפה, כדי להרבות מחלוקת וריב בישראל.

מחלוקת בכוח הייחוס

'ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן' (טז, א). אומר **ה'חוזה מלובלין'** זיע"א הכתוב מונה ומפרט את ייחוסם של קורח ואנשיו, בנו של פלוני, נכדו של פלוני, שכן על פי רוב זו 'זכותם' היחידה של בעלי המחלוקת. בכוח ייחוסם הם מעיזים לצאת למאבקם ולמלחמותיהם.

לברוח ממחלוקות לשם שמים

'ויקח קרח' (טז, א). אומר **בעל התניא** זיע"א אין שלום יוצא מתוך מריבה, ובפרט אין דבר טוב יוצא ממחלוקת לשם שמים. רוב הצרות והתלאות נולדות דווקא ממחלוקות לשם שמים, הרחמן יצילנו מהן. אמר בנו **האדמו"ר האמצעי** כמה קשה היא המחלוקת, עד אבדון ממש, ברוחניות ובגשמיות.

הגאווה מביאה לשנאת חינם

'ויקח קרח' (טז, א). אומר **הרבי הרש"ב** שנאת חינם היא שהאחד שונא את חברו סתם, על לא דבר. לפעמים הוא ממציא טענה כלשהי, אבל אין זו אלא תואנה ועלילה, כדי להצדיק את שנאתו. הסיבה האמיתית לשנאה היא גאוות ליבו וישותו, שאינה נותנת מקום לזולתו. הוא כל כך חשוב בעיני עצמו, עד שהזולת בעצם קיומו ממעט את מציאותו. שנאת חינם נפוצה ביותר בין עובדי ה'. כל אחד ואחד בונה במה לעצמו בתורה ובעבודה, על פי דעתו ושכלו דווקא. ואין האחד מתאחד ומתחבר עם רעהו. כל אחד ואחד מבטל את הטוב שבעבודת חברו, וכל חיסרון שימצא בה, יגדיל וירחיב עשרת מונים.

למחלוקת כולם פתאום מתקהלים

'ויקהל עליהם קורח את כל העדה' (טז, יט). אומר **ה'מטה אהרן'** לדבר של מצווה אין זה קל לאסוף את הציבור כולו, אולם כשמדובר במחלוקת, אזי נאספת "כל העדה" בין רגע מתקהלים ומתקבצים כולם.

מחלוקת לעשירים ולעניים

'ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם' (טז, א). אומר **ה'אמרי שפר'** על פי רוב, בעלי המחלוקת הם העשירים, בבחינת "ועשיר יענה עזות", או העניים, שאין להם מה להפסיד. כך היה במחלוקת קורח בראשה עמדו קורח, שהיה עשיר, ודתן ואבירם, שעליהם אומרים חז"ל שירדו מנכסיהם.

הכי מסוכן בשם הנפש

'את מחתות החטאים האלה בנפשותם' (יז, ג). אומר **רבי נפתלי מרופשיץ** זיע"א בעלי המחלוקת הגרועים ביותר הם מי שמערבים בכך את הנפש, שמנהלים את המחלוקת כביכול בשם תיקון הנשמה, מדברים בשם אלוקים ויראת שמים וכבוד ה'.

מחלוקת לעצמו

'ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב' (טז, א). כתב **ה'מעיינה של תורה'** לא נאמר "ויקחו" בלשון "רבים" קורח ודתן ואבירם, אלא "ויקח" קורח בלשון "יחיד", משום שכל אחד ואחד משך במחלוקת זו לצד עצמו וחשב רק על עצמו בלבד. אומר **ה'יערות דבש'** זהו שנאמר במסכת אבות (ה, יז) איזוהי מחלוקת שאינה לשם שמים, זו מחלוקת קורח וכל עדתו. לכאורה הייתה המשנה צריכה לומר "מחלוקת קורח ומשה" ולא "מחלוקת קורח וכל עדתו" אלא שבתוך עדת קורח עצמה הייתה מחלוקת, וכל אחד ואחד מהם ביקש את הכבוד לעצמו.

ממשיכי קורח

'ובני קורח לא מתו' (כו, יא). אומר **הרבי הריי"צ** לצערנו מצויים בכל דור ודור יורשיו של קורח וממשיכי דרכו.

לא לוקחים לבד

'ויקח קרח' (טז, א). אומר **רבי בונם מפשיסחה** זיע"א מפרש **רש"י** לקח את עצמו. קורח, שנתברך במעלות רבות כל כך היה מיוחס, עשיר ופיקח אולי היה ראוי להיות מנהיג בישראל. אלא חטאו היה בכך שניסה לקחת זאת בעצמו ולא המתין שיציעו לו זאת. אלו דברים שאין אדם בא ונוטלם מעצמו.

האהרן מחייב שפלות

'ויקח קרח' (טז, א). אומר **רבי עקיבא סופר** זיע"א **במדרש** נאמר שקורח היה חכם גדול ומטוענו הארון. רמוז בזה שאף שהיה מנושאי הארון, לא שם ליבו שמידות הארון היו שבורות, "אמתיים וחצי אורכו ואמה וחצי רוחבו", דבר שבא להורות את מידות הענווה, השפלות ושיברון הלב, ואילו קורח התנשא לבקש גדולה.

לקיים בנו חכמי ישראל
הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
לרפואת הרה"ג **יוסף דהאן** שליט"א בן רחל
בתוך שאר חולי עמו ישראל

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

לשאלת רבים

עקב פניות רבות של תושבים הרינו להזכיר כי כל עסק מכל סוג שהוא אשר אינו מחזיק תעודת כשרות מקורית בתוקף עם חתימה וחותמת בצירוף הלוגרמה אינו עומד תחת פיקוחינו ואין אנו אחראים לנעשה במקום

הבהרה
איננו נותנים תעודת כשרות לעסק אשר פועל ומתנהל בבית פרטי
אי לכך: כל שרותי מזון מכל סוג שהוא שיוצאים מבית פרטי
אינם עומדים תחת השגחתינו ופיקוחינו ואיננו אחראים כלל וכלל לכל הנעשה במקום

חובה לדרוש תעודת כשרות מבעל עסק המזון

ידע הציבור להיזהר ולהישמר
בברכה רבה
מחלקת הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

הודעה חשובה
אנו מפרסמים מידי פעם רשימות של העסקים העומדים תחת פיקוחנו והשגחתנו

הבהרה
רשימות אלו נכונים לאותו רגע של הפרסום
אולם יכולים להיות שינויים כאלו ואחרים
לכן כשנכנסים לעסק יש לדרוש תעודה מקורית בתוקף עם חתימה וחותמת בצירוף הלוגרמה

בברכת יאכלו ענוים וישבעו
מחלקת הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

תושבים יקרים ונכבדים
הנה כבר עברה שנה מאז אותו יום מר ונמהר
בו נלב"ע מורנו ורבנו הגאון הגדול
רבי **יהודה דרעי** זצוק"ל
בר אסתר
אשר הדריכנו בעצותיו ובפסקיו ולימדנו מתורתו
ואנו מרגישים מאד בחסרונו.

שבת זו פרשת "קרח" הינה שבת שנתו
ולכן אבקש מכל אחד ואחת
להקדיש את לימוד התורה וקריאת התהילים
וכן לעשות השכבה לעילוי נשמתו הטהורה.

בטוחני שהוא ימליץ טוב על כלל עם ישראל
ובפרט על תושבי עירנו הק'.

בברכת התורה
עופר כרדי
יו"ר המועצה הדתית

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של
מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות דברים האסורים משום סכנה - א'

ש. אלו משקין מגולים נאסרו, והאם אסורים המה רק בשתיה או גם לשאר דברים כגון רחיצה ונטילת ידיים?

ת. משקין שהיו מגולים בין ביום ובין בלילה, אסרום חכמים ואלו הם: מים ויין חלב ודבש. אבל שמן וחומץ ושאר משקין, לא נאסרו. ואומנם עיקר טעם האיסור הוא שמא יטיל בהם נחש ארס, מכל מקום גם בזמן הזה אין נחשים מצויים בינינו יש להחמיר בזה, מפני כמה טעמים אחרים של סכנה שאינם ידועים לנו. והוא הדין לדבר מצוה, לפיכך אין לקדש או להבדיל עליהם. ועל כל פנים לא נאסרו אלא בשתיה, אבל לשאר דברים כגון רחיצה וכיבוס או נטילת ידים, לא נאסרו. ואם הונחו בתוך מקרר כשהם מגולים, דינם כמי שהיו מכוסים ומותרים הם גם בשתיה.

ש. מה דין מין שנמצאו במקום בו נפטר המת?

ת. בית שנפטר בו מת ל"ע, יש לשפוך כל המים שבכלים שהיו מגולים. ולפי הנראה ראוי להחמיר בזה גם אם היו מונחים בתוך מקרר כשהם מגולים. והוא הדין במת שאין מתאבלים עליו, כגון תינוק פחות משלושים יום או גוי. ויש נוהגים לפתוח לזמן מועט כל הברזים שבבית. במה דברים אמורים, כשמת באותו הבית, אבל אם מת במקום אחר כגון בבית חולים, אין צריך להקפיד בזה בבית הנפטר.

ש. ומה דין המים אשר בבתי השכנים?

ת. נכון שגם השכנים ישפכו המים בכלים שהיו מגולים. וראוי שלפחות יעשו כן שתי בתים מכל צד. ואם נפטר המת בבנין רב קומות, יעשו כן כל השכנים שבאותה קומה. ועל כל פנים בבית חולים, אין צריך להחמיר בזה אלא בחדר המת ושני חדרים מכל צד.

ש. האם מים שבבית המת וסביבתו, נאסרו רק בשתיה או גם לשאר דברים כגון רחיצה ונטילת ידיים?

ת. לכתחילה טוב להחמיר שלא להשתמש כלל במים מגולים שנמצאו בבית המת וסביבתו, אלא יש לשופכם כמבואר לעיל. אולם במקום צורך, יש לסמוך על דברי המקילים שלא נאסרו המים אלא בשתיה ובישול אבל לא לשאר דברים כגון רחיצת פניו וידיו.

ש. מה דין התבשילים שהיו בבית המת?

ת. מנהג שפיכת המים אשר בבית המת, הוא דווקא בבית, אבל לא בשאר משקין או תבשילים כולל מרקים למיניהם. זאת ועוד, אפילו מים שהיה מעורב בהם דבר כל שהוא כגון מלח או חומץ וכדומה, או אפילו קוביות קרח או מי סודה, אינם נאסרים ואין צורך להחמיר בהם כלל. ומכל מקום מים לחוד אפילו שהיו חמים, יש להחמיר בהם.

ש. כיצד יש לנהוג בזה בשבת ויום טוב?

ת. יש אומרים, שדין זה נוהג במי שנפטר בשבת ויום טוב. אך יש אומרים שאם נפטר בשבת ויום טוב, לא נאסרו המים ואין צריך לשופכם גם בצאת השבת. וכן עיקר להלכה.

ש. אלו מאכלים קלופים שעבר עליהם לילה אחד, אסרו משום רוח רעה?

ת. ביצים קלופות או שומים ובצלים קלופים שעבר עליהם לילה אחד, יש להיזהר שלא לאוכלם, מפני ששורה עליהם רוח רעה. במה דברים אמורים, כשהיו מקולפים לגמרי וגם לא נתערב בהם מאכל כל שהוא. אבל כל שנותר בהם אפילו מעט מקליפתם, או שהיה מעורב בהם מיני תבשילים, או שנתערבו באוכלים אחרים כגון סלט או שאר מעשה קדרה הן בבישול והן בכבישה, אין לחוש לרוח רעה.

ש. מה דין מאכלים שהונחו תחת המיטה?

ת. מאכלים חיים או מבושלים שהונחו תחת המיטה ועבר עליהם לילה אחד, בין שהיו מכוסים ובין שהיו מגולים, יזהר שלא לאוכלם מפני רוח רעה ששורה עליהם. ומכל מקום אין להחמיר בזה אלא במיטה שיושנים עליה, אבל במיטה שרק יושבים בה כגון ספה וכדומה, יש לסמוך על דברי המקילים ובפרט כשיש הפסד מרובה.

"נר ה' נשמת אדם"

העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש

הגאון הגדול רבי **יהודה דרעי** זצוק"ל

בר אסתר

ת.נ.צ.ב.ה

"נפשו בטוב תלין וזרעו ירש ארץ"

המעמד לעילוי נשמת בני העיר שנספו במלחמת "עם כלביא" הי"ד, ולרפואת הפצועים והשבת החטופים

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע	יום א' ג' תמוז (29.6.25)	יום ב' ד' תמוז (30.6.25)	יום ג' ה' תמוז (1.7.25)	יום ד' ו' תמוז (2.7.25)	יום ה' ז' תמוז (3.7.25)	יום ו' ח' תמוז (4.7.25)	שבת קודש ט' תמוז (5.7.25)
עלות השחר	4:11	4:11	4:12	4:12	4:13	4:13	4:14
זמן טלית ותפילין	4:19	4:19	4:20	4:20	4:21	4:21	4:22
זריחה - הנץ החמה	5:45	5:45	5:46	5:46	5:47	5:47	5:47
סו"ז ק"ש לדעת מג"א	8:27	8:28	8:28	8:28	8:29	8:29	8:29
סו"ז ק"ש להתניא והגר"א	9:10	9:10	9:11	9:11	9:11	9:12	9:12
סו"ז ברכות ק"ש	10:21	10:22	10:22	10:22	10:22	10:23	10:23
חצות יום ולילה	12:44	12:44	12:45	12:45	12:45	12:46	12:46
מנחה גדולה	13:21	13:21	13:22	13:22	13:22	13:22	13:22
פלג המנחה	18:39	18:39	18:39	18:39	18:39	18:39	18:39
שקיעה	19:51	19:52	19:51	19:51	19:51	19:51	19:51
צאת הכוכבים	20:08	20:09	20:08	20:08	20:08	20:08	20:08

ברכת הלבנה "לספרדים"
החל מליל חמישי אור לז' תמוז מהשעה 22:58
סוף זמנה ליל חמישי אור ליד' תמוז כל הלילה

קידוש לבנה "לאשכנזים"
החל מליל שני אור לד' תמוז
סוף זמנה ליל חמישי אור ליד' תמוז כל הלילה

שבת שלום!